

deres Tjenestetid oppebaaret 3 Gange saa høje Indtægter som Reserveofficererne; men han vil jo ei indrømme den affledigede Reserveofficer meer end Tolvteparten af den højere Indtægt, som Maanedslieutenanten har oppebaaret. Den ærede Rigsdagsmand gav mig det Raad, at jeg skulde søge at undgaae en eensidig Opfattelse af denne Sag, og jeg kan forstikke ham, at jeg har bestræbt mig derfor. Jeg har ofte søgt at stille mig udenfor Sagen; jeg har tænkt mig ind i en Privatmands Stilling, og jeg overveiede, hvorledes en lignende Fremgangsmaade vilde blive opfattet under saadanne Forhold. Jeg gik ud fra den Ansæelse, at Staten altid har været og stedse maa være ligesaa beredvillig til at anerkjende moralske Forpligtelses Betydning som den private Mand, og spurgte mig derpaa selv: Hvis nu en anseet Forretningsmand, f. Ex. en Grosserer, paa Grund af indtrufne Uheld saae sig sat i den største Nød derved, at han ikke havde tilstrækkelige Kræfter til at udføre sine Forretninger, og hvis nu en Ven af ham, som befandt sig i en langt mere underordnet Livsstilling, opgav denne, for at redde Grossererens, og saaledes i flere Aar spiste hans Brød og påseede hans Forretninger, indtil Krisen var overstaaet — naar derpaa Hr. Principalen gav Manden sin Affed med nogle Maaneders Kostpenge, og paa dennes ængstelige Bemærkning, at han havde mistet sin Levevei ved at gaae i hans Tjeneste og ikke nu saae nogen Mulighed i at ernære sig og sin Familie, ei gav andet Svar, end: „Ja, nu behøver jeg Dig ikke længere, og kan derfor ei gjøre videre for Dig; forresten skal jeg være Dig evig taknemlig;“ — saa vilde dette dog efter almindelig Skik og Brug blive anseet for en mindre smuk Maade at afgjøre Sagen paa. Med Hensyn til den i Udfæstet opstillede Classification, som fra flere Sider er bleven forsvaret, da har man endnu ikke kunnet anføre Exempler paa, at man nogenstunde før har paa en saadan Maade belønnet det samme Embede og den samme Tjeneste, aldeles forskjellig, saa at den ene Embedsmand for enhver god Handling, for enhver Fremmelse, kommer til at høste Frugter sit hele Liv, medens de samme Qualificationer hos den anden blive uden

nogensomhelst fremtidig Betydning. Det er baade ubevist og ubevisligt, at de til Reserveofficerer fremmede faste Underofficerer have opoffret Meer end de Øvrige; men, skal man absolut være Underofficer, for at faae Afgang til Forsamlingens Omfarg, saa skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ogsaa iblandt de under § 3 nævnte Reserveofficerer findes forhenværende faste Underofficerer. Jeg har netop i Løbet af disse Dage faaet endeel Breve fra Kammerater i Armeen, hvoriblandt befindende sig saadanne forhenværende Underofficerer, som netop paa Grund af deres udmærkede Tjeneste, have tidligere opnaaet Ansættelse i civile Embeder. Jeg har saaledes her et Brev fra en Reserveofficer, der fra 6te Juni 1831 til 1ste Juli 1842 stod som Underofficer og Sergeant ved 1ste Jydsk Infanterie-Regiment. Derefter blev han den 1ste Juli 1842 ansat som Foureer ved første Jægercorps, i hvilken Egenstab han tjente til August Maaned 1845, da han blev ansat som Betjent ved Criminal- og Politiretten i Kjøbenhavn med en fast aarlig Gage. Af hvilken Aarsag skulde nu denne Mand, som har havt aldeles de samme Qualificationer som de under § 3 nævnte Officerer, alene paa Grund af, at Staten i Mellemtiden har anbetroet ham et civilt Embede, berøves de gunstige Betingelser, som ere tilfikkrede de andre. Jeg skal tage et andet Tilfælde. En mig bekendt Reserveofficer, der ogsaa tidligere var fast Underofficer, men som ved Krigens Udbrud var ansat som Toldbetjent i en jydsk Kjøbstad, troede, da han ved Krigens Udbrud endnu var en rask og kraftfuld Mand, at burde tilbyde Armeen sin Tjeneste, og henhører nu under de i § 4 nævnte Reserveofficerer. Var han bleven staaende som Toldbetjent, vilde han i Genhold til Loven om afgaaede Toldbetjentes Pensionering have erholdt en Understøttelse af 150 à 200 Rbd. om Aaret. Var han bleven staaende som Underofficer, vilde han naturligtvis nu i Genhold til § 3 have opnaaet de gunstigere Betingelser, men paa Grund af den i Virkeligheden dobbelte Adkomst, har han ikke Afgang til nogen af Delene. Saadanne Uretfærdigheder fører denne Classification med sig, og netop iblandt de un-